Μήνυμα Χριστουγέννων τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου

Μήνυμα Χριστουγέννων τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, τοὺς Ποιμένας, τοὺς Διακόνους, τοὺς Μονάζοντας καὶ πάντα τὰ πιστὰ τέκνα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας

Πεφιλημένοι ἐν Κυρίῳ Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Σεβαστοὶ Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι,

Θεοφιλέστατοι Μοναχοί καὶ Μοναχαὶ,

Ἀδελφοί ἀγαπητοί,

Ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων: τῇ κατά σάρκα ἐκ του Πνεύματος Ἁγίου καὶ τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας Γεννήσει τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ καρδίας συγχαίρω πάντας ὑμᾶς. Νῦν καλοῦμεν πάντας τοὺς ἀνθρώπους, ἵνα μετὰ τῆς Ἐκκλησίας συνδοξάσουν τὸν Πλάστην καὶ τὸν Δημιουργὸν διὰ τῶν: «*Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ*» (Ὠδὴ α’, Ἦχος α’. Ὁ Εἱρμὸς τοῦ Κανόνος τῶν Χριστουγέννων).

Ὁ Πανάγαθος Θεὸς, Ὅστις ἀγαπᾷ τὴν δημιουργίαν Αὐτοῦ, καταπέμπει τὸν Μονογενῆ Υἱόν – τὸν πολυαναμενόμενον Μεσσίαν – ἵνα ἐπιτελέσῃ τὸ ἔργον τῆς ἡμετέρας σωτηρίας. Ὁ *ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρός* (Ἰω. 1.18) Υἱός τοῦ Θεοῦ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου γίνεται καὶ ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον, προκειμένου ἵνα, διὰ τοῦ Ἰδίου Αἵματος, μᾶς ἀπαλλάξῃ τῆς ἁμαρτίας, οὕτως ὥστε μή φοβερίζῃ πλέον τὸν ἄνθρωπον τὸ κέντρον τοῦ θανάτου.

Γνωρίζομεν ὅτι οἱ προσκυνήσαντες τῷ Χριστῷ μάγοι δῶρα προσήνεγκαν Αὐτῷ. Ποῖον γάρ δῶρον ἡμεῖς προσφέρομεν τῷ Θείῳ Διδασκάλῳ; Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὁ Αὐτὸς μᾶς ζητεῖ: «*Δός μοι, υἱέ, σὴν καρδίαν, οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ ἐμὰς ὁδοὺς τηρείτωσαν*» (Παροιμ. Σολ. 23.26). Καὶ τι σημαίνει ἵνα δώσωμεν καρδίαν; Ἡ καρδία εἶναι τὸ σύμβολον τῆς ζωῆς. Ἀποθνήσκει ὁ ἄνθρωπος ἐὰν παύει ἵνα πάλλῃ. Ἡ προσφορὰ τῆς καρδίας εἰς τὸν Θεὸν σημαίνει ἀφιέρωσιν τῆς ἰδίας ἡμῶν ζωῆς εἰς Αὐτὸν.

Ἡ ἀφιέρωσις αὕτη δέν ἀπαιτεῖ ἵνα ἀπαρνηθῶμεν τὸ πᾶν, ὅ κατέχομεν. Καλούμεθα μόνον ἵνα διώξωμεν ἀπὸ τὴν καρδίαν ὅ, τι μᾶς ἐμποδίζει τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ ἐντὸς αὐτῆς. Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ'ἥν ἡ ἑκάστη σκέψις ἀσχολεῖται μὲ τὸ «ἐγὼ» καὶ *οὐκ ἐστί* τῷ πλησίον *τόπος ἐν* τῇ καρδίᾳ, τότε οὐδὲ τῷ Κυρίῳ *ἐστί τόπος* ἐκεῖ. Ἡ δὲ παρουσία τοῦ πλησίον ἐν τῇ καρδίᾳ ἐξαρτάται κυρίως ἐκ τῆς ἱκανότητος ἡμῶν ἵνα συμπάσχωμεν εἰς τὸν πόνον τῶν συνανθρώπων ἡμῶν καὶ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τοῦτον μὲ ἔργα ἐλεημοσύνης.

Ὁ Κύριος ζητεῖ ἵνα *ὁδοὺς Αὐτοῦ τηρήσωμεν*. Τὸ δὲ ὁδοὺς τοῦ Θεοῦ τηρεῖν, σημαίνει ἵνα διαβλέπωμεν τὴν θείαν παρουσίαν ἐν τῇ ἀτομικῇ ζωῇ καὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος: ἵνα διακρίνωμεν τόσον τὰς ἐκδηλώσεις τῆς θείας ἀγάπης, ὅσον καὶ τῆς δικαίας Αὐτοῦ ὀργῆς.

Τὸ παριππεῦσαν ἔτος εἰς τὴν ζωὴν τοῦ λαοῦ ἡμῶν ἦτο πλήρες ἀναμνήσεων τῶν τραγικῶν γεγονότων τοῦ Κ' αἰῶνος καὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν διωγμῶν κατὰ τῆς πίστεως. Ἀνεμιμνῄσκομεν τοῦ ἀγῶνος τῶν Νεομαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν, τῶν μετὰ καρτερικότητος ἀποδειξάντων τὴν ἀφοσίωσιν αὐτῶν εἰς τὸν Χριστὸν. Ὅμως, ἀκόμη καὶ κατὰ ταύτην τὴν τρομερὴν διὰ τὴν χώραν ἐποχὴν ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος τὸ ἔλεος Αὐτοῦ πρὸς ἡμᾶς: μετὰ ἀπὸ ἀναγκαστικὴν διακοπὴν διακοσίων ἐτῶν ἀνεσυστάθη τὸ ἐν τῇ Ρωσσικῇ γῇ Πατριαρχεῖον, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία, κατὰ τὸν χαλεπὸν τοῦτον καιρὸν, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ εἰς Πατριάρχην ἐκλεγέντος Ἁγίου Τύχωνος ἀπέκτησεν ἕνα ποιμένα συνετὸν καὶ γενναῖον, ταῖς ἐνθέρμοις πρεσβείαις τοῦ ὁποίου ἔμπροσθεν τοῦ Θρόνου τοῦ Ὑψίστου Δημιουργοῦ ἡ καθ'ἡμᾶς Ἐκκλησία καὶ ὁ λαὸς διῆλθεν τὴν ὑψικάμινον τῶν ποικίλων δοκιμασιῶν.

Σήμερον, περίοδον ἣν διανύομεν, τυγχάνει ἰδιαιτέρα: αἱ θλίψεις δέν ἀφήνουν τὸν κόσμον καὶ καθημερινῶς ἀκούομεν πολέμους *καὶ ἀκοὰς πολέμων* (Ματθ. 24. 6). Ἀλλὰ πόσην ἀγάπην ἐκχύνει ὁ Θεὸς εἰς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων! Ὁ κόσμος ὑπάρχει παρὰ τὰς δυνάμεις τοῦ κακοῦ καὶ ἡ ἀνθρώπινη ἀγάπη, αἱ οἰκογενειακαὶ ἀξίαι – παρὰ τὰς ἀπιστεύτους προσπαθείας, αἵτινες καταβάλλονται διὰ τὴν τελικὴν διάλυσιν, ἐξευτελισμὸν καὶ νόθευσιν τούτων. Ζωντανὴ παραμένει ἡ πίστις ἐν ταῖς καρδίαις τῆς πλειοψηφίας τῶν ανθρώπων. Ἡ καθ'ἡμᾶς Ἐκκλησία, παρὰ τὰς δεκαετίας τῶν διωγμῶν εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν καὶ τοὺς μηχανισμοὺς ὑπονομεύσεως τοῦ κύρους αὐτῆς, οὕς ἔθεσαν εἰς λειτουργίαν κατὰ τὸ παρόν, ἦτο καὶ πάντοτε παραμένει ὁ τόπος συναντήσεως μετὰ τοῦ Χριστοῦ.

Πιστεύομεν ὅτι, οἱ λαοὶ τῆς ἱστορικῆς Ρως, ἐξελευσόμενοι τῶν σημερινῶν δοκιμασιῶν, θά διαφυλάξουν καὶ ἀνακαινίσουν τὴν πνευματικὴν αὐτῶν ἑνότητα, κατασταθησόμενοι ὑλικῶς εὐημεροῦντες καὶ κοινωνικῶς ἐπιτυχεῖς.

Ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τὸ κεντρικὸν γεγονὸς τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας. Πάντοτε ἀνεζήτουν τὸν Θεὸν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ εἰς ὅλην τὴν πληρότητα ἀπεκαλύφθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὁ Δημιουργὸς, ὡς Τριαδικὸς Θεὸς, μόνον ἐν τῇ Ἐνσαρκώσει τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ. Κατέρχεται

Οὗτος εἰς τὴν ἁμαρτωλὴν γῆν, προκειμένου ἵνα καταστήσῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀξίους τῆς εὐδοκίας τοῦ Ἐπουρανίου Πατρός καὶ θέσῃ τὸ σταθερὸν θεμέλιον τοῦ κόσμου δι'ἐπαγγελίας «*Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν*» (Ἰω. 14. 27).

Τὸ ἔτος τοῦτο, διὰ τὸν λαὸν ἡμῶν, τοὺς λαοὺς τῆς ἱστορικῆς Ρως καὶ πάντας τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, ἂς εἶναι εἰρηνικὸν καὶ εὐτυχὲς. Τὸ δὲ ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας Γεννηθὲν Θεῖον Βρέφος ἂς βοηθήσῃ ἵνα εὕρωμεν ἐλπίδα, τὴν νικῶσαν τὸν φόβον, καὶ διὰ τῆς πίστεως αἰσθανθῶμεν τὴν δύναμιν τῆς Θείας ἀγάπης, ἥτις μεταμορφώνει τὴν ἀνθρώπινην ζωὴν.

Ἀμὴν.

† ὁ Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν

Κύριλλος

Μόσχα,

Χριστούγεννα, 2017/2018

στις άλλες γλώσσες:

- **Ουκρανικά**
- **Λευκορωσικά**
- **Μολδαβικά**
- **Λετονικά**
- **Λιθουανικά**
- **Εσθονικά**
- **Καζακικά**
- **Κιργιζικά**
- **Τατζικικά**
- **Τουρκμενικά**
- **Ουζμπεκικά**
- **Αζερικά**
- **Γερμανικά**
- **Κινεζικά παραδοσιακά**
- **Κινεζικά απλοποιημένα**
- **Κορεατικά**

Μια πηγή: https://mospat.ru/gr/news/47809/